

ТРИДЕСЕТ И ОСМО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ И
ЗАКОНОДАТЕЛСТВО СРЕЩУ КОРУПЦИЯТА

15¹² Сел
22

СТ А Н О В И Щ Е

на Комисията по правни въпроси и
законодателство срещу корупцията

ОТНОСНО: Определение на Конституционния съд от 12.03.1998 г., с приложено искането на главния прокурор на Република България, с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д. N 6/98 г., за установяване на противоконституционност и несъответствие с общопризнатите норми на международното право на § 48 от Закона за изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр.64/97 г.).

На заседание, проведено на 26.03.1998 г., Комисията по правни въпроси и законодателство срещу корупцията обсъди Определението на Конституционния съд от 12.03.1998 г., с приложено искането на главния прокурор на Република България, с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д. N 6/98 г., за установяване на противоконституционност и несъответствие с общопризнатите норми на международното право на § 48 от Закона за изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр.64/97 г.).

Комисията счита, че допълнението на чл. 269, ал. 2, т. 3 от НПК, направено с § 48 от Закона за изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс /ДВ, бр. 64/8.08.1997 г./ не противоречи на Конституцията на Република България. Разпоредбата на чл. 269, ал.2, т. 3 НПК предвижда, че "Съдебното заседание се отлага, когато не се яви защитникът, ако не е възможно да бъде заменен с друг, без да се накърни правото на подсъдимия на защита, когато тя е задължителна." Правото на защита, визирано в чл. 30, ал. 4 от Конституцията на Република България е една процесуална възможност, постановена в интерес на гражданина от момента на задържането или привличането му като обвиняем. Гражданинът е този, който преценява необходимостта от упражняването ѝ. С изменението и допълнението на чл. 269, ал. 2, т. 3 от НПК, направено с § 48 от Закона за изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс /ДВ,бр.64/8.08.1997 г./ се дава правна предпоставка за пресичане на възможности за злоупотреба и шиканиране с това право, ощетяващо и засягащо правата и законните интереси и на другите участници в процеса и дейността на съда при диренето на обективната истина, което е основно начало в наказателния процес /чл.12 от НПК/. Това са били мотивите на законодателя при създаване на § 48 от Закона за изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс.

Становището на Комисията беше прието със 7 гласа "за" и 3 "против".

30.03.1998 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА

КОМИСИЯТА:

/Светослав Лучников/

